

Stawać się
POWIELENIEM CHRYSTUSA,
żeby zaistniał
ZBIOROWY WYRAZ
TRÓJJEDYNEGO BOGA

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA SCALANIA
BAARLO, HOLANDIA
21 – 23 PAŹDZIERNIKA 2016 R.

PLAN KONFERENCJI

	PIĄTEK 21 PAŹDZIERNIKA
19:30 – 21:30	spotkanie pierwsze
	SOBOTA 22 PAŹDZIERNIKA
10:00 – 12:00	spotkanie drugie
15:30 – 17:30	spotkanie trzecie
19:30 – 21:30	spotkanie czwarte
	DZIEŃ PAŃSKI 23 PAŹDZIERNIKA
9:15 – 10:00	spotkanie stołu Pańskiego
10:00 – 12:00	spotkanie piąte

**TEMAT OGÓLNY:
STAWAĆ SIĘ POWIELENIEM CHRYSZTUSA,
ŻEBY ZAISTNIAŁ ZBIOROWY WYRAZ TRÓJJEDYNEGO BOGA**

Poselstwo pierwsze

**Doświadczając Chrystusa jako ofiary całopalnej
i odnawiać się w duchu umysłu,
żebyśmy napelnili się pełnym poznaniem Bożej woli
i rozumieli, co jest wolą Pana**

Wersety biblijne: J 5:30; 6:38; Rz 12:1–2; Kol 1:9; 4:12; Ef 1:5, 9, 11; 4:23; 5:17.

I. Ofiara całopalna, która była przeznaczona całkowicie dla Bożego zaspokojenia, jako Jego pokarm, oznacza Chrystusa jako Tego, w którym Bóg znajduje upodobanie i zaspokojenie i którego życie na ziemi było całkowicie dla Boga – Kpł 1:3; Lb 28:2–3; J 5:30; 6:38; 8:29; Hbr 10:5–10:

- A. W kwestii Chrystusa, który jest rzeczywistością starotestamentowych ofiar, musimy sobie uświadomić, że po pierwsze przed Bogiem w sobie samych nie jesteśmy dla Niego; nasze życie jest dla nas samych, a nie dla Boga – Mt 16:24–25.
- B. Ofiara całopalna przedstawia w formie typu Chrystusa nie tylko w tym, że odkupił On nas od grzechu, lecz że również prowadził życie, które było doskonałe i całkowicie dla Boga oraz służyło zaspokojeniu Go, a także był życiem uzdalniającym Boży lud do posiadania takiego życia – J 5:19, 20; 6:38; 7:17; 8:29; 14:24; 2 Kor 5:15; Ga 2:19–20.
- C. Dzięki złożeniu naszych rąk na Chrystusie, naszej ofierze całopalnej, łączymy się z Nim, także On i my stajemy się jedno – Kpł 1:4:
 - 1. W takim połączeniu, takim utożsamieniu, On bierze na siebie wszelkie nasze słabości, braki i winy – 2 Kor 5:21; Ga 2:20a.
 - 2. Dzięki takiemu połączeniu Chrystus staje się jedno z nami i w nas żyje i powtarza w nas życie, które prowadził na ziemi, życie ofiary całopalnej – Ga 6:17.
- D. Codziennie musimy obierać Chrystusa za ofiarę całopalną (Lb 28:3–4; Kpł 1:2–4; 6:12–13; por. 2 Tm 2:6), żebyśmy mogli doświadczać Go jako takiej ofiary całopalnej w Jego doświadczeniach i nie naśladować Go zewnętrznie, ale żyć Nim na co dzień – 2 Kor 5:14–15; Flp 1:19–21; Dz 27:22–25; 28:3–9; 1 Kor 1:9.

II. Aby myśli Boże stały się naszymi myślami, nas zaś napelnili całe poznanie Bożej woli we wszelkiej duchowej mądrości i zrozumieniu, musimy odnawiać się w duchu umysłu – Iz 55:8–9; Kol 1:9; 4:12; Ef 4:23; Rz 12:1–2:

- A. Boża wola w Liście do Kolosan 1:9 to Jego wola odnosząca się do Jego odwiecznego zamysłu i ekonomii dotyczących Chrystusa – Ef 1:5, 9, 11.

Poselstwo drugie

Powielenie Chrystusa służące powstaniu zbiorowego wyrazu Trójjedynego Boga, jak objawia to Ewangelia Jana

Wersety biblijne: J 12:24; 2:19–22; 14:2; 12:1–11.

I. Ewangelia Jana jest księgą traktującą o Bożym życiu i Jego budowli – 11:25; 14:2:

- A. Życie służy budowli, a budowla dokonuje się za pomocą życia – 11:25; 14:2:
 - 1. Życie jest zawartością, a budowla – zbiorowym wyrazem tej zawartości.
 - 2. Bożym celem jest budowla; Bóg uzyskuje budowle za pomocą życia, które stanowi sposób i które zachowuje tę budowle – Obj 21:2–3, 9–10; 22:1–2.
 - 3. Życie to sam Bóg, a budowla to wyraz Trójjedynego Boga jako życia w zbiorowym Ciele – Rz 8:2, 6, 10–11; 12:4–5.
- B. Ewangelia Jana objawia, że Trójjedyny Bóg udziela siebie jako życia swoim wierzącym, by w ten sposób, w wyniku Jego udzielania, stali się oni Bożą budowlą, Jego rozwinięciem, powiększeniem i zbiorowym wyrazem – 1:4; 10:10b; 11:25; 14:2–3, 6.

II. W świetle Ewangelii Jana Chrystus ma powielenie, w którym jest On ziarnem pszenicznym – 12:24:

- A. Pan Jezus, będąc ziarnem pszenicznym, wpadł do ziemi i umarł, żeby wydać wiele ziaren – swoje powielenie – w. 24.
- B. W Chrystusowym zmartwychwstaniu jesteśmy Jego powieleniem – 1 P 1:3:
 - 1. Gdy Chrystus zmartwychwstał, my, Jego wierzący, w Nim się zawieraliśmy; zmartwychwstaliśmy wraz z Nim – Ef 2:6.
 - 2. W zmartwychwstaniu Chrystus udzielił nam boskiego życia i uczynił nas, liczne ziarna, takimi samymi jak On jest w życiu i naturze, żebyśmy byli Jego powieleniem i pomnożeniem – J 12:24.
- C. Pierwsze ziarno – pierwszy Bóg-człowiek – był prototypem, liczne ziarna zaś – liczni Bóg-ludzie – są masowym powieleniem; to powielenie Boga – Rdz 1:26; J 20:17; Rz 8:29.

III. Powielenie Chrystusa służy kościołowi – zbiorowemu wyrazowi Trójjedynego Boga – J 2:19–22; 14:2; 12:1–11:

- A. Pan Jezus w swoim zmartwychwstaniu odbudował Bożą świątynię w większym wymiarze, czyniąc ją zbiorową świątynią, mistycznym Ciałem Chrystusa – 2:19–22.
- B. Dom Ojca polega na tym, że Trójjedyny Bóg poprzez wcielenie, ukrzyżowanie i zmartwychwstanie wbudowuje się w wierzących, żeby w pełni się z nimi zespolić i zbudować z nich organizm służący Jego mieszkaniu i wyrazowi – 14:2–3, 23.
- C. Ewangelia Jana 12:1–11 przedstawia miniaturę życia kościoła powstałego dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa służącego wyrazowi Boga:
 - 1. Kościół to życie ucztowania w Pańskiej obecności i z nią – w. 2:
 - a. W życiu kościoła zawsze powinna odbywać się uczta, którą Pan się raduje i którą wraz z Nim my się radujemy.

**Powielenie Chrystusa
służące powstaniu zbiorowego wyrazu Trójjedynego Boga,
jak objawia to List do Rzymian**

Wersety biblijne: Rz 8:2, 14, 29; 12:4–5.

I. W swej ekonomii Bóg ma cel: doprowadzić do powstania wielu synów i w ten sposób uzyskać zbiorowy wyraz siebie – Rz 8:14; Ga 3:26; 4:5–7; Hbr 2:10; Obj 21:7:

- A. Bóg przeznaczył nas, byśmy zostali upodobnieni do obrazu Jego Syna; w ten sposób On może być Pierworodnym pośród wielu braci – Ef 1:5; Rz 1:4; 8:29.
- B. Mamy zostać upodobnieni do obrazu pierworodnego Syna Bożego, Chrystusa, który jest pierwszym Bogiem-człowiekiem; w ten sposób będziemy mogli być gronem Bóg-ludzi takich samych, jak On – 1 J 3:2.
- C. Dzięki upodobnieniu Bóg uzyska powielenie swego pierworodnego Syna z wieloma synami i zrealizuje swój odwieczny zamysł polegający na uzyskaniu zbiorowego wyrazu siebie – Ef 3:11.

II. Bóg realizuje swoją ekonomię dzięki udzielaniu się nam jako prawa Ducha życia i czyni nas w ten sposób powieleniem pierworodnego Syna Bożego – Rz 8:2, 29:

- A. Pierworodny Syn jest pierwowzorem, modelem wzorcowym dla masowego powielenia wielu synów Bożych, którzy są Jego licznymi braćmi, konstytuującymi Jego Ciało dla zbiorowego wyrazu Boga – 1:4; 8:14, 29; 12:4–5:
 - 1. Boży sposób uczynienia nas masowym powieleniem tego pierwowzoru polega na wtapieniu żywego modelu, tj. pierworodnego Syna, w naszą istotę – Ef 3:16–17a.
 - 2. Zamieszkujący w nas pierwowzór, pierworodny Syn Boży, działa w nas samoczynnie jako prawo Ducha życia, upodabniając nas do swojego obrazu – Rz 8:2, 29.
- B. Funkcja prawa Ducha życia polega na kształtowaniu nas, upodabnianiu do obrazu Chrystusa – pierworodnego Syna Bożego – Rz 8:2, 29:
 - 1. Upodobnienie, przewyższające przeobrażenie, wskazuje na kształtowanie przez życie – 8:29; 12:2:
 - a. Przeobrażenie zachodzi wewnątrz i jest kwestią esencji; upodobnienie jest zewnętrzne, to kwestia kształtu.
 - b. Przeobrażenie obejmuje zmianę wyglądu, podczas gdy upodobnienie – kształtowanie tego wyglądu w pewien obraz, obraz Chrystusa, który jest pierworodnym Synem Bożym.
 - 2. Prawo Ducha życia reguluje kształt życia; słowo *upodobnić* w Liście do Rzymian 8:29 znaczy właśnie kształtować przez prawo Ducha życia.
 - 3. Podczas gdy boskie życie w nas wzrasta i nas przeobraża, prawo Ducha życia działa w nas samoczynnie, aby nas upodabniać do obrazu Chrystusa, pierworodnego Syna Bożego; w taki sposób stajemy się powieleniem Chrystusa, by zaistniał zbiorowy wyraz Trójjedynego Boga – Rz 8:2, 29.

**Powielenie Chrystusa
służące powstaniu zbiorowego wyrazu Trójjedynego Boga,
jak objawia to Pieśń nad Pieśniami**

Wersety biblijne: Pnp 6:5, 13.

I. Jako powielenie Chrystusa ci, którzy w miłości szukają Pana, stają się Bożą świątynią – Pnp 6:4:

- A. Kochająca Chrystusa, żyjąc w Chrystusowym wniebowstąpieniu jako nowe stworzenie w zmartwychwstaniu, osiąga dojrzałość w bogactwach Jego życia, dzięki czemu staje się Bożą budowlą i jej zabezpieczeniem, świętym miastem – w. 4; por. Rdz 2:8–12, 18–24.
- B. Stać się Bożą świątynią to zbudować się (co wiąże się z budowaniem Ciała Chrystusa) we wzroście w życiu Chrystusa z niezgłębionych bogactw ku dojrzałości – Ef 4:12–16:
 - 1. W Starym Testamencie Bożą budowlę przedstawiają w formie typu Tirsa i Jerozolima; w Nowym Testamencie budowlą tą jest organiczne Ciało Chrystusa – w. 16.
 - 2. Na koniec budowanie organicznego Ciała Chrystusa, które jest również Jego żoną (5:25–32), znajdzie zwieńczenie w Nowej Jerozolimie, świętym mieście – zwieńczeniu świętego świętych, wzajemnym mieszkaniu Boga i Jego odkupionych, w wieczności – Obj 21:2–3, 16, 22.
- C. Bożą świątynią jest święte świętych, czyli sam Bóg – Pnp 6:4a:
 - 1. Gdy wchodzimy do świętego świętych, wchodzimy w Boga i stajemy się świątynią; stajemy się zatem Bogiem w życiu i naturze – Hbr 10:19–20.
 - 2. Ewangelia Jana 14:23 i List do Efezjan 3:17 dowodzą, że Bóg, za którym podążamy, czyni nas swoim powieleniem; oznacza to, że czyni On nas swoim mieszkaniem, świętym świętych – Obj 21:16.

II. Jako powielenie Chrystusa ci, którzy w miłości szukają Pana, stają się zbiorową Szulamitką – Pnp 6:13:

- A. Kochająca Chrystusa staje się Szulamitką w dojrzałości życia Chrystusa; oznacza to, że stała się powieleniem i duplikacją Chrystusa i pasuje do Niego w ich małżeństwie – w. 13; Obj 21:9–10.
- B. „Szulamitka” to żeńska forma imienia Salomon, co wskazuje na to, że teraz zwycięzcy stają się tacy sami jak Chrystus w życiu, w naturze, w wyrazie i w funkcji, lecz nie w Bóstwie, by zrealizować Bożą ekonomię:
 - 1. Bóg w Chrystusie stał się człowiekiem, zalecającym się do człowieka po to, by uczynić go Bogiem w życiu, w naturze, wyrazie i funkcji, ale nie w Bóstwie, oblubienicą Chrystusa – Mt 9:15; Obj 19:7; por. Ps 45:2–4, 10, 14–15.
 - 2. Biblia objawia, że Bóg stał się człowiekiem zalecającym się do nas oraz że pragnie On, abyśmy my zalecali się do Niego, stając się boskimi osobami dla Jego wyrazu przez naszą osobistą, pełną uczucia i intymności duchową więź z Nim – Koh 1:2; Pnp 1:1–8; por. 2 Kor 2:10; Wj 33:11; Rz 8:4, 6; 1 Kor 2:15.

**Powielenie Chrystusa
służące powstaniu zbiorowego wyrazu Trójjedynego Boga,
ukazane w Księdze Objawienia**

Wersety biblijne: Obj 1:2, 12, 20; 2:1; 21:18b, 23–24a; 22:1, 5.

I. Księga Objawienia czyni jawnym świadectwo Jezusa – 1:2, 9; 12:17:

- A. Objawienie Jezusa Chrystusa to sam Chrystus; świadectwo Jezusa Chrystusa odnosi się do kościoła – 1:1–2, 9; 12:17; 20:4.
- B. Chrystus jest Bożym Świadkiem, świadectwem i wyrazem Boga, kościół zaś – świadectwem i wyrazem Chrystusa; taki kościół jest powieleniem Bożego świadectwa i wyrazu w Chrystusie – w. 5, 9:
- C. *Świadek* odnosi się do osoby, *świadectwo* – do tego, o czym ta osoba świadczy, do jej dzieła i czynów – Dz 1:8; 4:33.
- D. *Świadek* to Chrystus, *świadectwo* zaś – kościół – Obj 1:5, 9:
 - 1. Pan Jezus był wiernym Bożym Świadkiem, który świadczył o Bogu, żeby powstał kościół – Jego świadectwo – w. 2.
 - 2. Jezus był Świadkiem, z Niego wyłonił się kościół – Jego świadectwo – w. 4–5, 11.
- E. Świadectwo Jezusa to powiększony Chrystus – w. 2, 9; 1 Kor 12:12:
 - 1. Żywa osoba Jezusa jest wyrazem i świadectwem Boga, a kościół – świadectwem Jezusa, zbiorowym wyrazem Chrystusa – w. 12.
 - 2. Przeznaczeniem nas, wierzących, jako świadectwa Jezusa, jest wyrażać zbiorowo Trójjedynego Boga – Obj 21:2, 9–11.

III. Głębsze znaczenie złotych świeczników, świadectwa Jezusa, to szczyt boskiego objawienia – 1:12, 20:

- A. Złoty świecznik oznacza Trójjedynego Boga:
 - 1. Szczere złoto oznacza Boga Ojca w Jego boskiej naturze – Wj 25:31.
 - 2. Cokół świecznika oznacza Boga Syna jako ucieleśnienie Boga Ojca – 2 Kor 4:4; Kol 1:15; 2:9.
 - 3. Lampy oznaczają Boga Ducha jako siedem Duchów Bożych dla wyrazu Ojca w Synu – Wj 25:37; Obj 4:5.
- B. Złote świeczniki oznaczają miejscowe kościoły jako powielenie Chrystusa i odbitkę Ducha:
 - 1. Świecznik w Księdze Wyjścia 25 oznacza Chrystusa jako ucieleśnienie Boga – w. 31–40.
 - 2. Świecznik w Księdze Zachariasza 4 oznacza siedmiokrotnie wzmocnionego, życiodajnego Ducha jako rzeczywistość Chrystusa – w. 2, 6, 10; Obj 5:6.
 - 3. Świeczniki w Księdze Objawienia 1 są odbitką, powieleniem tego Ducha-Chrystusa – w. 11–12, 20.
- C. Zwieńczony świecznik to Nowa Jerozolima – góra ze złota, cokół, gdzie Chrystus jest lampą, a Bóg – światłem w Nim – 21:18, 23; 22:5.
- D. Nowa Jerozolima, góra ze złota, to złoty świecznik we wszechświecie, w którym Baranek jest lampą świecąca Bogiem jako światłem – w. 18, 23; 22:1, 5:

